



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

121. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Zarate. Hieracen.
Pachochialis. Lunae 4. Decembris 1651.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

possunt Tholomai præterire acquisuisse, vel iure successione, vel iure accrescendi, dum non probatur Tholomatos fuisse ab ultimo de linea hæredes institutos, aut ab intestato succedere potuisse, quibus cessantibus excluditur titulus successione, vt in puncto Rota decis. 96. num. 8. par. 6. recent. Et quatenus intraret ius accrescendi portio deficiens etiam accresceret pro rata DD. de Carolis Compatriotis, vt per Bellen. de iur. accresc. cap. 6. quest. 48. num. 11. & segg. Rot. in terminis de insepationatus genitilio in CasarAugustana Beneficij de Linaves 10. Februarij 1645. secundo coram R. P. meo Biebio, nam de natura iuris accrescendi est, vt portio portioni accrescat pro virili, sed pro rata portionum, cum portio portioni accrescat non persona, Mantie. de iur. lib. 2. tit. 2. numer. 24. Gratian. disp. ep. 347. numer. 11. Grass. in §. ius accrescendi §. 30. Rot. de dec. 98. numer. 7. par. 6. recent.

10. Denique cessat omnis difficultas, nam cum hodie agatur de sustinenda institutione facta ad fauorem Francisci de Carolis presentari ab illis de dicta familia, sufficit ad hunc effectum quod ipse doceat presentantem existere in quasi possessione presentandi pro dictis duabus vocibus, & sic pro maiori parte, cum Tholomai pro vna tantum voce fuerint in possessione, & Pardinus Geminianos, & Nucceorimos non constet vllam vquam possessionem habuisse iuxta text. in capit. consultationibus de iur. par. Mantie. decis. 88. numero primo, & in Cremonen. presentata 23. Maij 1644. coram Reuerend. P. D. meo Corrad. & in Terdonen. iurispatron. 17. Iunij 1647. coram Reuerend. P. D. meo Celso & in decisione in hac causa emanata 21. Aprilij hoc anno coram Reuerend. P. D. meo Rotas §. alia vero, & in alia præcedenti 26. Nouemb. 1650. coram R. P. D. meo Celso, §. eos facilius. Et ita quod presentatos altera tantum parte informante fuit resolutum.

DECISIO CXXI.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Zarate.

Hieracen. Parochialis.

Luna 4. Decembris 1651.

§. 1. CVM Virgilius Galluceus Beneficium Parochiale Sanctæ Mariæ Veteris, seu Sancti Blasij Hieracen. possideret, die 17. Kalendas Martij 1648. de Beneficij etiam Parochialis Sanctæ Catharinæ à Sede Apostolica fuit pronisus cum Decreto de dimittendo primam Parochialem in casu affectionis secundæ, & quod alias vtraque vacaret, vt ex literis in Summario Galluceij num. 2. cuius decreti dispositioni Galluceus obtemperans primum Beneficium dimisit de mense Ianuarij 1649. de quo pariter ab Apostolica Sede Carolus Casareus pronisus fuit, cum expressione in literis prædicti decreti, & quod vacaret per dimissionem Galluceij, vt in Summario Caroli num. 1. & 2. Post quod Galluceus intendens quod cum supposito capta possessione secundi beneficij, primum dimiserit, & quod talis possessio non habuisset effectum, quia verus possessor Parochialis Sanctæ Catharinæ in eius possessione se defendebat, atque ideo se continuasse in possessione primi beneficij per totum mensem Iunij, & partem Iulij 1650. ad id probandum, vt remediis possessoris tueretur pro remissoria instituit, & articulos edidit, quare propositi dubium: An esset concedenda: DD. affirmatiue responderunt.

Tom. VIII.

2. Nam de releuantia articulorum cum sufficienti fumo constat, quibus concurrentibus, remissoria concedi debet ex notatis per Vestr. in praxi lib. 8. cap. 24. n. 2. Severol. de remissoria. c. 23. Rot. coram Buratto decis. 28. n. 1.

3. Releuantia enim apparet ex 1. & 2. articulo, in quibus dicitur: quod Galluceus Parochialem controuersam resignauit, in quantum illi suppositum fuerat iam suo nomine pacifice captam fuisse, possessionem alterius, quod aliter accidit, cum Michæl verus possessor adhuc possessionem in prima Ecclesia continuaret: Vnde cum falsum esset suppositum dicto Galluceo ignorante non debet nocere; nam dimissio iuxta mentem Dimittentis est correctiua ad acquisitionem possessionis secundi beneficij, quæ falsa, & erronea existente corruit ex defectu consentis, quem error excludit Buratt. decis. 19. num. 10. & in puncto text. in cap. si beneficia 20. de præbendis lib. 6. vbi in casu libera dimissionis & in quo beneficium dimissum alteri iam fuerat collatum, sic Pontifex statuit, collatione quibuscumque persona facta, nequaquam obstante: vbi gloss. verbo sine culpa, Ancharan. numer. 2. Nauar. in capit. accrescendi in 7. oppositione numer. 39. de restit. spoliat. & conf. 14. numer. secundo circa finem de præbendis Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 46. numer. 146. Flamin. de resignat. lib. 1. quest. 3. numer. 29. & segg. Rota decis. 7. de restit. spoliat. antiquiss. Seclula namque dicta falsitate suppositi non videbatur necessaria dimissio, quæ de facili non præsumitur, vt in terminis, defectus consentis dolo, vel vi interueniente probatur in cap. super hoc de renunciat. ibi, quod nulla ratio hoc verisimile reddit, vt quispiam beneficium multis forte expensis, & laboribus acquisitum, quo insentari debet, facile, sine magna causa, sua sponte, resignet: vbi Panor. num. 12. Io. Andr. col. 5. Paris. conf. 10. num. 64. Flamin. de resignat. lib. 8. q. fin. num. 59. Surd. decis. 2. num. 16. Nicol. Garz. de benefice. par. 1. cap. 1. num. 143. conduct. Lotther. lib. 2. quest. 20. num. 13. & lib. 3. q. 14. n. 12.

4. Deinde valde releuat allegatio continuatæ possessionis Galluceij post dimissionem, quia etiam liberè cedens, & renuncians, licet perdat dominium, & possessionem saltem de iure, at tamen si postea incumbat de facto, & realiter in hæret possessioni, adhuc est manutendus, imò, & reintegrandus si spoliatur, vt post Innocen. Calderin. & alios ibi allegatos, tenet Rota decis. 97. num. 13. & 14. decis. 108. sub num. 7. vers. & quatenus par. 5. recent. latè Modernus Lufitan. de iur. Eccles. lib. 3. cap. 15. & Perussin. in tract. de manut. obseru. 57. num. 9. Lotther. dicto lib. 3. q. 14. n. 11.

5. Vterius constat de releuantia tertij articuli, dum in eo dicitur Rectorem antiquum Sanctæ Catharinæ semper mansisse in possessione sua Parochiæ signum cuiusdem quod Galluceus nunquam de eo possessionem accepit, dum alter in illa semper permanfit, ex 1. sicut certis §. si duobus. ff. commodati, & certum est, quod requiritur possessio pacifica secundi beneficij, vt quis teneatur dimittere c. si Episcopus de præbendis in 6. Rota diuers. decis. 676. num. 4. par. 3. lib. 3. Seraphin. decis. 977. nu. 1. cum addenda Buratt. dec. 19. lit. A.

6. Nec obstat, quod possessio Parochialis dimissa successiue capta fuerit à Casare in vna nouæ pronisitionis, tanquam de vacanti ob dictam dimissionem deportata de manu executoris Miterarum Apostolicarum, quia semper antiquus possessor manutendus est. Felin. in c. licet causam num. 8. & 9. de probat. Surd. conf. 168. num. 12. Rot. decis. 22. nu. 13. par. 1. recent. quem dictus executor sua possessione

I i 3 non

non priuauit, cum processit, eo non citato *dicto cap. lret Episcop. de prebend. in 6.* semper enim citandus est possessor, vt in puncto *Floreda de incompat. benef. part. 1. cap. 4. numer. 7. & 8.* quamuis ignoretur ab Actore Rot. *decision. 284. num. 17. part. 5. recent. & in Gallien. Prior. 5. Iulij 1649. & in Melenit. Comm. 15. Iulij 1650. coram Reuerend. P. D. meo Bichio.*

7. Hec autem omnia quae valde conferant ad victoriam causae, negari non potest, quod casu remissoria concedenda venit *ex cap. cum contingat de offic. deleg. Gregor. decision. 403. num. 5. & in Spoletana bonor. 1. Februar. 1647. & in Astenionen. pecun. 25. Iulij 1649. coram Reuerend. P. D. meo Roia.* Et sufficeret vnius articuli releuantia, in beneficialibus maxime dato fumo, & prestito consensu de stando vnicuique Rot. *coram bon. memor. Coccino decis. 165. numer. 6. Buratt. decis. 23. num. 4. Rot. in Vercellen. Praepost. 11. Decembr. 1647. coram Reuerend. P. D. meo Bichio.* Neque ad hunc effectum attenditur quid probabitur, sed quid probari praetenditur, vt in pluribus decisionibus relatis in *decis. 415. num. 5. coram sav. mem. Greg. XV.*

8. Nec deficit fumus materiae articulatae, quia statim fides subscripta à decem hominibus Ciuitatis Hieracen. attestantibus de possessione Galluccij per totum tempus articulatam, quae fides sufficit ad hunc effectum, cum sufficiat qualicumque probatio, etiam per testes nulliter examinatos *Cassador. decision. 7. num. 2. de dilat. Rot. coram bon. memor. Manzanedo in Rauenn. Censuum 8. Iulij 1618. & in Melcut. Commenda de Vuors 14. Febr. 1650. coram R. P. D. meo Cerro.*

9. Denique non obstat, quod probari posset per scripturas, quod per testes probari intenditur, nam cessante suspitione calumniae ex reuelantia, remissoria solet concedi ad probandum per testes, etiam id quod poterat probari per scripturas. *Rota decision. 106. par. 6. recent. Add. ad Gregor. decision. 253. maxime cum omnes articuli non possent probari per scripturas, vt in dict. Melenit. Comm. de Vuors in fin. Atque in vtraque parte informante, &c.*

DECISIO CXXII.

Sacra Rota Romana coram R. P. D. Celsis.

Reatina Pensionis.

Luna 4. Maij 1652.

§. 1. Pensiones de quibus agitur non deberi Ioanni Augustino Vincentio translatorio, nec magis Reuerend. Episcop. Hieracensi transferenti sub die 13. Februar. 1651. coram Eminen. Cardin. Orthobono fuit resolutum ex duplici fundamento; Quoad translatorium, quod narratum non fuerit summo Pontifici decretum in literis reueruationis pensionis appositum, quod pensio centum ducatorum in toto, vel in parte transferri non posset. Et ex pacto resultantem ex acceptatione talis decreti, cui Pontifex absque specialis mentione derogasse non censetur: Quae resolutio cum hodie coram me in eius locum subrogato reuideretur, standum esse in decisio Domini responderunt, quandoquidem non obstant obiecta de nouo deducta.

2. Non enim primo releuat, quod de subreptione excipi non possit, absque oris apertione stantibus

amplissimis clausulis in Indulto transferendi appositis, videlicet quod de subreptionis, aut obreptionis, vel nullitatis vitio impugnari non possit. Nam praedicta clausula, tunc impugnandi facultatem auferret, si vna cum clausula sublata, vel alia aequipollenti fuisset apposita; non vero quando de per se solum extat, vt fuit decissum in *Hispalen. Beneficij de Verez 9. Nouemb. 1602. coram Lieta, & decision. 621. num. 3. part. 2. rec. Buratt. decision. 337. numer. 9. sequuntur Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 66. num. 22. & 52. Marefc. var. resol. lib. 2. cap. 37. num. 58. Ad hunc enim effectum dictae clausulae simul coniunctae adesse debent, Put. *decis. 208. lib. 2. Garz. qui alias cumulat de Benef. part. 6. cap. 3. n. 88. Nec potest dici clausula sublata aequipollere aliam in praedicto indulto appositam, videlicet, sicque in praemissis, &c. per quoscumque Iudices iudicari, & definiri debere. Nam Doctores ad id allegati nempe Gonz. *dict. glossa 66. num. 18. Barbol. decis. 175. num. 25. loquuntur, quando vltro prohibitum est Iudici, ne aliter iudicet, scilicet motu proprio, non vero quando gratia fuit concessa (vt in praesenti) ad postulationem partis; tunc enim intelligitur seris existentibus narratis, vt optime distinguit Marefc. var. resol. *dict. lib. 2. cap. 1. n. 89. & cap. 37. n. 58. Gabr. conf. 26. n. 13. lib. 2. Put. decis. 208. lib. 2. Caputaq. decis. 128. sub num. 3. part. 1. Et quamuis non adesset clausula sublata non tolleret exceptionem, quod casus iste non esset comprehensus sub indulto, de quo Rota poterit cognoscere, nam Iudex de comprehensione, aut exclusione, etiam extante dicta clausula cognitionem habet, Marefc. *dict. cap. 37. num. 29. Rot. in Cesaraugustana exemptionis 27. Iannar. 1601. coram Ottenbergo, & in Baren. seu nullius Prioratus 20. Iulij 1614. coram Scerato.*****

3. Nec magis sustineri debet ex clausula irritum, & decreto irritanti in gratia translationis apposito, quod tunc robur addit quando gratia sustinetur: Vnde corruente indulto ex defectu subreptionis, Decreto pariter vti accessorium corruere debet, vt firmiter Gabr. de claus. concl. 3. num. 82. *Cassad. decis. 10. num. 4. super regul. Cancell. Rot. decision. 44. numer. 5. part. 3. recent. & part. 6. decis. 32. num. 11. & 11. Nam cum Decretum sit accessorie ad gratiam, secundum eius naturam debet regulari, & eadem conditiones recipere, Marefc. *dict. lib. 2. cap. 37. num. 30. & cap. 38. num. 27. Barbol. claus. 175. numer. 30. Marta de claus. claus. 176. num. 17. vers. & ideo Modern. Mediol. de commut. vlt. col. cap. 7. num. 129. Quod magis procedit, postquam detecta indulti subreptio vt tradit Marefc. var. resol. *dicto lib. 2. cap. 1. numero 92. Marta *dict. claus. 176. numer. 21. Modern. Mediol. *dict. cap. 7. sub num. 229. limit. 11. Barbola d. claus. 175. n. 40.*****

4. Secundo affirmari nihil interest, quod nulla in re adesset subreptio in eo, quod Pontifici Maximo narratum non fuerit in literis reueruationis pensionis fuisse expressè prohibitum, ne pensio etiam vigore Indulti Apostolici posset transferri; siquidem huic indulto semper resistit prohibitio in limine reueruationis apposita, ne pensio transferretur sub pena nullitatis, & pactum ex dictae prohibitionis acceptatione inter pensionarium, & titularum resultantem, vt optime comprobatur in decisione quae reuideretur §. subreptio, & §. vltimus, de quibus cum nulla mentio in indulto habeatur, vtrique nulla derogatio potest induci, etiam ex clausulis praequantissimis, quae tantum ad expressa debent restringi, Rot. apud Peniam *decision. 99. numero 8. & decision. 1742. numero 6. cum aliis adductis à Modern. Mediol. de commut. vltim. col. cap. 7.*